

POSTANOWIENIE

o udzieleniu przerwy w odbywaniu kary

Dnia 20 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydziale Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Marek Masłowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Ślipek

przy udziale prokuratora J. J. z Prokuratury Okręgowej w Sieradzu

po rozpoznaniu wniosku skazanego **N. K. (1) syna W.** o udzielenie dalszej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu J. J. z Prokuratury Okręgowej w Sieradzu, która nie oponowała udzieleniu przerwy w karze pozbawienia wolności, na podstawie art. 153 § 2 kkw

postanowił:

1. **Udzielić** skazanemu **N. K. (1)** synowi W. i R. z domu F., urodzonemu dnia (...) w Ł. **do dnia 20.08.2019 roku przerwy w odbywaniu kary:**

- **2 lat pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 22.09.2008 r., sygn. akt II K 240/08, z art. 207 § 1 k.k

UZASADNIENIE

W dniu 16.07.2018 r. do tut. Sądu wpłynął wniosek skazanego o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności z uwagi na trudną sytuację rodzinną. Żona skazanego – E. K. (1) w piśmie uzupełniającym do złożonego przez męża wniosku z dnia 16.07.2018 r. podnosi, że obecność skazanego jest niezbędna. N. K. przed skazaniem prowadził masarnię wyrobu tradycyjnego wędlin, na otwarcie której zaciągnięto kredyty gotówkowe. W sytuacji, kiedy skazany zobligowany był do stawienia się w zakładzie karnym, celem rozpoczęcia odbywania kary pozbawienia wolności, prowadzenie działalności przejęła żona. Pomimo starań żony, polegających na odtworzeniu unikalnego smaku i receptury nie udało jej się tego osiągnąć. W następstwie czego straciła klientów i firma popadła w kłopoty finansowe, a firmę zawiesiła. Żona E. K. od zawsze pomagała mężowi przy prowadzeniu firmy jedynie w sprzedaży i utrzymaniu czystości. Poza tym, nie wykonuje pracy zarobkowej. Małżeństwo K. ma 3 dzieci, 2 córki aktualnie studiujące i niepełnosprawnego syna, wymagającego stałej opieki. E. K. nie posiada prawa jazdy i aby odwieźć i przywieźć dziecko do szkoły, korzysta z komunikacji autobusowej, gdzie brakuje bezpośrednich połączeń docelowych. Jedynym dochodem jest świadczenie pobierane na niepełnosprawnego syna w wysokości 1400 zł. Z podanej wysokości rodzina nie jest w stanie się utrzymać i spłacać aktualne zobowiązania z zaciągniętych pożyczek. Kłopoty finansowe, wyczerpująca opieka nad dzieckiem spowodowały obniżenie samopoczucia psychicznego i fizycznego u E. K.. Skazany, jak i jego żona zapewniają, że udzielona przerwa zostanie przez N. K. wykorzystana zgodnie z jej przeznaczeniem i że wyrażają aprobatę, co do nałożenia ewentualnych ograniczeń w czasie odbywania przerwy.

Prokurator wnioskowi nie oponował.

Sąd zważył:

Wniosek skazanego o udzielenie mu przerwy w karze jest zasadny.

Jak wynika z załączonej do akt sprawy opinii psychologicznej, dotyczącej stanu zdrowia syna skazanego, S. K., jest dotknięty niepełnosprawnością sprzężoną, tj. występuje u niego całościowe zaburzenie rozwoju pod postacią autyzmu i upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim. Motorycznie jest mało sprawny i nawet przy wykonywaniu prostych czynności życia codziennego, potrzebuje pomocy innych osób. Orzeczone ma znaczny stopień niepełnosprawności o charakterze stałym. Z przeprowadzonego wywiadu środowiskowego wynika, że małżeństwo K. ma jeszcze dwie dorosłe córki, obie studiujące na Politechnice (...). Starsza, A. K. pracuje zarobkowo i w miarę swoich możliwości finansowych pomaga matce w utrzymaniu. W dalszym ciągu jednak jest to pomoc niewystarczająca i nie rozwiązująca problemów finansowych rodziny. Praktycznie na utrzymanie siebie, syna i domu, żona skazanego ma do dyspozycji zaledwie 1470 zł miesięcznie z tytułu świadczenia pielęgnacyjnego w związku z opieką nad niepełnosprawnym dzieckiem i przy tym nie może podejmować żadnej pracy, bo wtedy utraci to świadczenie a syn musi pozostawać pod stałą opieką i kontrolą.

Skazany N. K., przed osadzeniem zaciągnął dwa kredyty gotówkowe na prowadzenie działalności gospodarczej w wysokości 41 tys. zł i 26 tys. zł. Pomimo prób, małżonka skazanego nie jest w stanie spłacać terminowo rat. Na ich pokrycie zaciąga kolejne kredyty tzw. chwilówki, które powodują dalsze zadłużenie rodziny. Sytuacja materialna rodziny jest bardzo zła i tylko pomoc N. K. jest w stanie ją poprawić.

Z tych względów zasadnym było orzeczenie, jak na wstępie i określenie, że należy udzielić skazanemu 6-cio miesięcznej przerwy w karze, by w tym czasie zaopiekował się swoją rodziną i pomógł im finansowo w życiu codziennym. Przedstawiona wyżej sytuacja jest taka, jaką przewiduje się w art. 153 § 2 kkw, tj. zdaniem Sądu wystąpiły ważne względy rodzinne przemawiające za czasowym zwolnieniem N. K. z zakładu karnego i przez to za złamaniem zasady ciągłości odbywania kary.

(...)

(...)

1. Sąd może odwołać przerwę w odbywaniu kary w razie ustania przyczyny, dla której została udzielona lub w wypadku, gdy skazany nie korzysta z przerwy zgodnie z celem jej udzielenia albo rażąco narusza porządek prawny.
2. Sąd może także odwołać przerwę z powodu nie wykonywania obowiązków nałożonych z postanowieniem na podstawie art. 153§4 kkw
3. skazany ma obowiązek po upływie przerwy w odbywaniu kary stawić się w zakładzie karnym wskazanym mu przez Sąd lub dyrektora zakładu karnego.
4. Niestawienie się w zakładzie karnym najpóźniej w ciągu 3 dni po upływie terminu przerwy stanowi przestępstwo określone w art. 242§3 kk i podlega karze.
5. Koszty przymusowego doprowadzenia skazanego do zakładu w celu odbycia reszty kary obciążają skazanego
6. Tymczasowe aresztowanie w innej sprawie pod zarzutem dokonania przestępstwa powoduje, że kara w odbywaniu której udzielono przerwy podlega wykonaniu z mocy prawa.
7. Postanowienie nie jest prawomocne, ale wykonalne. Służy od niego zażalenie do Sądu Apelacyjnego w Łodzi za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Sieradzu, w terminie 7 dni od ogłoszenia dla prokuratora i skazanego

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

b) (...)

c) (...)

2. (...)

(...) Ł.

b/ K.

(...)

(...)

(...)

(...)